

[Udenrigsministeren.]

måtte forvente at der kunne være nogen debat i den nærmeste fremtid. Jeg tror ikke, at der, uanset mange forskellige opfattelser i folketinget i øvrigt, er nogen større modsætning mellem de politiske partier herinde om, hvordan vi skal forsøge at handle relationen mellem Danmark som medlem af EF og vore nordiske kolleger.

Hr. K. Helveg Petersen var inde på, og det har andre også været, hele problemet omkring krise i EF-samarbejdet. Det kan være lidt vanskeligt at undgå udtrykket krise i EF-samarbejdet, for sådan bruges det jo, men man kunne godt sige, at hvis man skruer det baglæns og spørger, hvor mange gange der har været krise, begynder ordet ligesom at miste lidt af sin værdi. Jeg synes nok, at en mere korrekt karakteristik af det er, at vi i øjeblikket er inde i en alvorlig krise på en lang række områder, som ikke er specielle for EF, men som naturligvis påvirker hele problemstillingen inden for EF. Når jeg gerne vil sige det på den måde, også som et svar til hr. K. Helveg Petersen, er det jo lidt, fordi vi — og dér er jeg da enig med hr. K. Helveg Petersen — der ved, at der er noget godt og rigtigt i dette samarbejde, og gerne vil være med til, at det kan vokse og blive forstået også ude omkring i befolkningen, vi har naturligvis et ønske om, at de vanskeligheder, der måtte være, ikke kun bliver forstået ude omkring i befolkningen som noget negativt og noget specielt som følge f. eks. af, at man er medlem af EF. Derfor vil jeg, hvor der som her er tale om en situation, der er meget generel, og som vedrører også alle andre relationer mellem landene, gerne karakterisere det på en lidt anden måde. Måske kunne man, vil jeg gerne sige til hr. K. Helveg Petersen, sige — og det er nok det, der mærkes mest — at dette, at vi af disse ydre forhold ligesom må stå stille i en række ting, som vi havde ventet vi kunne blive færdige med, og som altså føles som et stop og en udsættelse, nok føles ikke mindst i Kommissionen og i hele administrationen inden for EF som noget meget tyngende. Det kan jeg sådan set godt forstå, fordi de sidder med den opgave, de har arbejdet med at få disse ting færdig, og så kommer der forhold udefra gennem regeringerne og gennem regeringer-

nes kontrol med det, ikke noget ønsket eller villet, men noget, der er en følge af ydre omstændigheder, som ligesom gør, at det går i stå. Ud fra det synspunkt forstår jeg i og for sig udmærket, at man kan få den krisefølelse, som ligger i udtrykket.

Til hr. Maigaard vil jeg kun sige, at jeg tog det positivt, og jeg tror også, det var ment sådan. Jeg mener, det er rigtigt at åbne den debat, og jeg har prøvet at gøre det så forholdsvis forsigtigt som muligt, ikke fordi der ikke er standpunkter, men fordi vi da skal respektere, at her skal vi nu til at drøfte nogle fremtidige opgaver og relationer, som er af uhyre betydning, og som der nok er stor uenighed om, i hvert tilfælde på visse leder i folketinget — det er jo også kommet klart frem. Og så vil det efter min opfattelse være rimeligt at åbne den debat og åbne den i god tid, inden man skal til at tage stilling til det, og hvis man i øvrigt bare nøjes med simpelt hen at tage de faktiske ting, der ligger, det, man beskæftiger sig med i EF, de beslutninger, der enten er taget eller ligger for, og de drøftelser, der har været, planer for fremtiden, topmøder osv., ja, så ligger problemerne der jo, og derfor er jeg meget enig i, at så kan vi lige så godt tage hul på dem, uden at vi af den grund behøver i første omgang at have fuldstændig færdigsyede standpunkter. Det ville jeg i hvert fald ønske vi kunne blive enige om.

Jeg vil gerne sige til hr. Honoré, at jeg har ikke nogen specielle bemærkninger ud over den ene, at jeg i og for sig vil sige tak for et indlæg, som var lagt an på at give en helhed. Det samme vil jeg gerne sige til hr. Brusvang, og når jeg siger det specielt til de to ordførere, er det, fordi jeg synes, også ved siden af, hvad man ellers har sagt om denne markedsdebat og om redegørelsen og oplægget, at der dog i hvert fald er den berettigelse i det, at vi har fået nogle nye partier ind i folketinget, og at det er vigtigt, at disse nye partier bruger denne lejlighed til at give en markering af, hvor de befinder sig i disse spørgsmål; det synes jeg blev gjort, og det gør derfor også, at jeg ikke har grund til at kommentere det yderligere.

Til hr. Ib Nørlund og hr. Ib Christensen vil jeg gerne sige, at det er klart, at hvis man har den forhåndsindstilling over for det samarbejde, der ligger i EF, ja, så vil man